

Sygn. akt VIII U 1006/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Korneliusz Jakimowicz

po rozpoznaniu w dniu 16 lipca 2014 r. w Gliwicach

sprawy I. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania I. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 21 lutego 2014 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od 1 grudnia 2013 r.

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 1006/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21.02.2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu I. P. (P.) prawa do emerytury w niższym wieku w oparciu o art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.) w związku z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.), ponieważ nie udowodnił on 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach. W uzasadnieniu decyzji ZUS wskazał, że przyczyną odmowy przyznania żadanego świadczenia jest brak wykazania 15-letniego okresu zatrudnienia, uznając przy tym, że odwołujący udowodnił 24 lata, 2 miesiące i 23 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Od w/w decyzji odwołanie wniósł ubezpieczony.

W związku z odwołaniem ubezpieczonego od decyzji z dnia 21.02.2014 r., organ rentowy wydał decyzję z dnia 28.03.2014 r., w której ponownie odmówił skarżącemu prawa do emerytury, uzasadniając to brakiem wymaganego 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych, zmieniając nadto decyzję z dnia 21.02.2014 r. w zakresie stażu

okresów składkowych i nieskładkowych odwołującego, który po ponownej weryfikacji wynosi 25 lat, 2 miesiące i 23 dni pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołujący urodził się w dniu (...)

Skarżący nie jest członkiem OFE.

W okresie od 2.05.1974 r. do 31.10.1994 r. ubezpieczony był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w B.. W/w zakład świadczył usługi transportowe na rzecz kopalń, w tym związane z przewozem pracowniczym.

W początkowym okresie zatrudnienia, tj. w okresie od 2.05.1974 r. do dnia 31.07.1976 r., skarżący wykonywał pracę na stanowisku kontrolera technicznego. Kontroler techniczny zajmował wyodrębnione w (...) zakładu (...) pomieszczenie, obok którego usytuowany był kanał najazdowy. Zadaniem ubezpieczonego było wykonanie badania technicznego samochodu, którym wjeżdżano na kanał najazdowy. Tak przeprowadzana kontrola techniczna, stanowiła etap poprzedzający ewentualne skierowanie pojazdu na warsztat.

W okresie od 1.08.1976 r. do 31.01.1978 r. skarżący był zatrudniony w charakterze mechanika samochodowego. Wówczas odwołujący pracował w warsztacie samochodowym, tzw. „głównym warsztacie” w którym przeprowadzano naprawy samochodów ciężarowych i autobusów. Do warsztatu należała również akumulatorownia. Naprawy polegały m.in. na remoncie skrzyń biegów, osi, przekładni głównych, montażu silników oraz regeneracji akumulatorów. Oprócz mechaników samochodowych, w warsztacie zatrudniano spawaczy, elektryków samochodowych, kowali oraz pracowników zajmujących się akumulatorami. Większość prac naprawczych była wykonywana w kanałach remontowych, a pozostałe, tj. takie jak np. wymiana kół wymagająca podjęcia czynności poza kanałami remontowymi, na zewnątrz tych kanałów. Skarżący wykonywał w/w czynności w pełnym wymiarze czasu pracy.

Od dnia 1.02.1978 r. do dnia 31.10.1981 r. ubezpieczony pracował na stanowisku mistrza zmianowego a w okresie od 1.11.1981 r. do 30.11.1993 r. wykonywał obowiązki starszego mistrza w tzw. „głównym warsztacie”. Odwołujący był zatrudniony w systemie zmianowym, tj. na trzy zmiany. W w/w okresie, skarżący nadzorował bezpośrednio wszystkich pracowników warsztatu oraz pracował w kanałach remontowych.

Od dnia 1.12.1993 r. do 31.10.1994 r. skarżącemu powierzono stanowisko mistrza ds. kontroli technicznej w D. Zaplecza (...) / (...)/. Praca ubezpieczonego polegała na kontroli naprawionych samochodów.

[dowody: akta organu rentowego, zeznania świadków w osobach J. D., H. Ś. oraz A. P., przesłuchanie ubezpieczonego, akta osobowe w/w świadków, J. G. oraz ubezpieczonego]

Sąd uznał zebrany w sprawie materiał dowodowy za spójny i kompletny, a przez to mogący stanowić podstawę prawdziwych ustaleń w sprawie. Sąd w szczególności dał wiarę zeznaniom świadków w osobach J. D., H. Ś. oraz A. P.. Wyżej wymienieni pracowali z ubezpieczonym w okresie spornym w tym samym zakładzie pracy, co pozwala przyjąć, że dysponują oni dostateczną wiedzą w przedmiocie rodzaju i zakresu wykonywanych wówczas przez odwołującego obowiązków.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz 353 ze zm.) prawo do emerytury ma ubezpieczony urodzony po dniu 31 grudnia 1948 roku, który:

- ukończył 60 lat w przypadku mężczyzny,
- udokumentował do dnia 31.12.1998r. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.),
- nie przystąpił do OFE albo złożył wnioszek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa.

Po myśli § 2 ust. 1 i 2 w/w rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie pozostawał fakt posiadania przez ubezpieczonego 15-letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, przy spełnieniu pozostałych przesłanek warunkujących przyznanie świadczenia w obniżonym wieku emerytalnym w rozumieniu art. 184 ustawy o FUS, tj. ukończeniu 60 roku życia oraz legitymowaniu się 25-letnim stażem okresów składkowych i nieskładkowych.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczony udowodnił wymagany 15 - letni okres pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, w okresie spornym, tj. okresie od 1.08.1976 do 31.11.1993 r.

Wykonywane przez ubezpieczonego prace są wymienione w wykazie A stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.), zawierającym wykaz prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

W dziale XIV wykazu A, pod poz. 16 figurują prace wykonywane w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych lub szynowych. Z kolei pod poz. 24 tego samego działu, wymieniono prace polegające na kontroli międzyoperacyjnej, kontroli jakości produkcji i usług oraz dozorcze inżynieryjno-techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie.

Nadto w pozycjach: 12 wymieniono „prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowo wodorowym”; 13 „prace w akumulatorowniach: opróżnianie, oczyszczanie i wymiana stężonego kwasu siarkowego i płyt ołowianych”

Mając na uwadze wyniki postępowania dowodowego Sąd uznał, że ubezpieczony wykonywał prace w warunkach szczególnych w okresach: od 1.08.1976 r. do 31.01.1978 r., na stanowisku mechanika samochodowego pracującego w kanałach remontowych.

Sąd ustalił również, że w okresie: od 1.02.1978 r. do 30.11.1993r. ubezpieczony jako mistrz i starszy mistrz zmianowy nadzorował bezpośrednio mechaników wykonujących roboty w kanałach remontowych, spawaczy, pracowników akumulatorowni, nadto sam również wykonywał prace w kanałach remontowych. Z tej przyczyny Sąd uznał, że prace wykonywane przez odwołującego w w/w okresach, są pracami w warunkach szczególnych, wymienionymi w wykazie A, dziale XIV, pod poz. 24 powoływanego rozporządzenia Rady Ministrów z 1983 r.

Bez znaczenia pozostaje przy tym fakt, że ubezpieczony nie posiadał właściwego świadectwa pracy w szczególnych warunkach za okres pracy w Przedsiębiorstwie (...) w B.. Powyższa okoliczność została bowiem wykazana w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem, nie obowiązują ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z 21 września 1984r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z 7 grudnia 2006r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

Nadmienić należy, że pozostałe okresy zatrudnienia ubezpieczonego w Przedsiębiorstwie (...) w B., tj. gdy pracował na stanowisku kontrolera technicznego oraz mistrza do spraw kontroli technicznej, nie kwalifikują się jako okresy pracy w warunkach szczególnych, z uwagi na fakt, że charakter wówczas podejmowanych przez skarżącego czynności nie mieści się w zakresie pojęcia prac w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983 r.

Mając na względzie powyższe Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od dnia 1 grudnia 2013 r.

SSO Grażyna Łazowska

ZARZĄDZENIE

1. uzasadnienie odnotować,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego wraz z aktami rentowymi
3. kalendarz 14 dni lub z wpływem.

G., dnia